

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud: N. Mămăligă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Vascan, Vl. Clima, E. Fistican)

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Visternicean
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fitobio Com”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Fitobio Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Continent”, intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Șanțovoi Vitalii” cu privire la repararea prejudiciului material cauzat, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2014, SRL „Fitobio Com” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Continent” privind obligarea schimbării cutiei de viteză a automobilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 02 iunie 2008, SRL „Fitobio Com” a încheiat cu SRL „Continent” un contract de vânzare-cumpărare a automobilului de model xxxxx, cu nr.02/06/08/CON. În baza contractului nominalizat, pârâtul s-a obligat să transmită reclamantului automobilul de model xxxxx, anul fabricării xxxxx, iar reclamantul s-a obligat să achite prețul convenit pentru această tranzacție. Conform contractului menționat, pârâtul și-a asumat și obligația de a transmite automobilul fără vicii, acesta urmând a fi adaptat la condițiile de exploatare din Republica Moldova. Cu toate acestea, automobilul procurat a început să manifeste defecte/vicii și anume problema principală era legată de cutia de viteză, dar și alte defecte minore.

A precizat reclamantul că s-a adresat pârâtului cu somații în formă verbală, ca într-un final, văzând că ultimul nu reacționează la plângerile verbale, a înaintat mai multe reclamații scrise. Astfel, în luna martie 2010 (la aproximativ 35300 km parcurși), reclamantul s-a adresat cu o pretenție, informând despre defectele apărute. După mai multe negocieri, pârâtul a reparat automobilul aflat în litigiu în luna decembrie a anului 2010. Însă, după reparația cutiei de viteză din luna decembrie, defectele au persistat prin apariția în cutia de viteză a unui zgomot puternic. În continuare, în luna ianuarie a anului 2011,

reclamantul a mai depus o pretenție către pârât, informând despre problemele existente. În consecință, pârâtul i-a comunicat reclamantului să schimbe 3 rulmenți din cutia de viteză, însă pârâtul nu a elucidat motivul apariției problemei și nu a garantat rezolvarea problemei cu acordarea unei garanții pentru lucrările care urmau a fi efectuate.

Rezultând din situația creată și luând în considerare că pârâtul nu a rezolvat problema apărută, reclamantul a mai depus o pretenție la 21 ianuarie 2011, în adresa pârâtului, prin care a solicitat rezolvarea problemei apărute, prin schimbarea cutiei de viteză sau numirea expertizei pentru constatarea faptelor enunțate. Drept urmare a situației create și a solicitărilor invocate de reclamant, pârâtul din nou nu a rezolvat problema, expediind doar un răspuns evaziv.

A subliniat reclamantul că, a mai depus o pretenție, în care a solicitat înlocuirea cutiei de viteză defectă cu una nouă. La pretenția dată, reclamantul a primit din partea pârâtului un răspuns de refuz, însă totodată, pârâtul a recunoscut o parte din lucrările/reparațiile efectuate la automobilul aflat în litigiu. În contextul dat, se probează că defectul invocat de reclamant a persistat de la bun început și până în prezent. De aceea, nu poate fi vorba de depășirea termenului de garanție asupra unui viciu invocat în termenul de garanției și care nu a fost remediat la acea etapă de pârât.

A opinat reclamantul că din analiza răspunsului pârâtului enunțat și a pașaportului tehnic al automobilului la rubrica unde se fac mențiunile despre reparațiile efectuate în termenul de garanție, se observă că prin răspunsul dat s-a denaturat situația reală. Or, în anul 2010 s-au efectuat două reparații a cutiei de viteză, fapt confirmat prin ștampila și semnătura pârâtului aplicate în pașaportul tehnic la rubrica mențiunilor reparațiilor efectuate în termenul de garanție.

A accentuat reclamantul că, pârâtul a dat dovadă de un comportament tendențios chiar obraznic prin tergiversarea nefondată a livrării/executării comenzii în baza contractului menționat. Astfel, pârâtul nu i-a livrat produsul promis și de calitate. De aici rezultă, că automobilul nu poate fi folosit fără deranjamente și vicii conform calității prescrise.

Prin cererea de completare a cerințelor SRL „Fitobio Com” a solicitat suplimentar încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 2926,5 euro (f.d. 141, vol. I).

Prin încheierea protocolară din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a atras în calitate de intervenient accesoriu ÎI „Șanțovoi Vitalii” (f.d. 163, vol. I).

Prin hotărârea din 24 octombrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Fitobio Com” împotriva SRL „Continent”, intervenient accesoriu ÎI „Șanțovoi Vitalii” privind repararea prejudiciului material cauzat, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată; s-a încasat din contul SRL „Fitobio Com” în beneficiul SRL „Continent” suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică.

Prin decizia din 28 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de SRL „Fitobio Com” și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La 26 octombrie 2017 SRL „Fitobio Com” a declarat recurs împotriva deciziei din 28 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând repunerea în termen a recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel, la motivarea soluției date, a preluat poziția intimatului, fără a intra în esența litigiului, prin ce recurentul a fost lipsit de un proces

echitabil. Mai mult ca atât, instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii adoptate de prima instanță, nu a examinat pricina multiaspectual, iar probele anexate în susținerea poziției sale au fost interpretate eronat, din ce motiv și legea materială fiind interpretată nu în sensul dat de legiuitor.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 iunie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 04 septembrie 2017, conform scrisorii de însoțire și recepționată de către recurent la 07 septembrie 2017, drept dovadă servind copia plicului poștal anexat (f.d. 51, vol. II).

Astfel, Completul notează că recursul declarat de SRL „Fitobio Com”, la 26 octombrie 2017, este în termen și nu necesită de a fi repus.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Fitobio Com”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Fitobio Com”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Fitobio Com”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fitobio Com” împotriva deciziei din 28 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Mariana Pitic